MAO ZEDONG

PYRKIKÄÄ OPPIMAAN TOISILTANNE ÄLKÄÄKÄ PYSYKÖ TOTUTUISSA KAAVOISSA JA ÄLKÄÄ OLKO ITSEENNE TYYTYVÄISIÄ

13.12.1963

Oheisena on tovereiden Li Jui-shan ja Hua Kuo-feng, Hunanin maakunnan puoluekomiteassa valmistama raportti 6. maaliskuuta 1963, heidän vierailustaan Kwangtungiin tutustumaan sen maataloustuotannon edistymiseen. Raporttiin on liitetty Hunanin maakunnan puoluekomitean kirjoittamat joulukuun 7. 1963 päivätyt ohjeet. Teitä pyydän opiskelemaan niitä. Keskuskomitean mielestä tämä asenne että vaatimattomasti ottaa oppia maakuntien, kaupunkien ja piirien hyvistä kokemuksista on hyvä ja muodostaa tärkeän tavan edistää meidän taloudellista, poliittista, ideologista, kulttuuri-, sotilaallista ja puoluetyötämme.
Jotkut toverit ... pysyvät totutuissa kaavoissa, ovat omahyväisiä ja tyytyväisiä itseensä, eivät lähesty analyyttisesti työtään omalla alueellaan marxilaisen dialektiikan mukaisesti (s.o. yksi jakautuu kahdeksi, puutteisiin ja erehdyksiin yhtä hyvin kuin saavutuksiin) vaan he huomaavat vain saavutukset, eivätkä puutteita ja erehdyksiä. He toivovat ylistystä mutta eivät kritiikkiä. He eivät ole erityisen kiinnostuneita järjestämään kyvykkäitä korkeita ja keskitason kaadereita opiskelemaan vaatimattomasti ja vakavasti sitä mitä muissa maakunnissa, kaupungeissa, piireissä tai yksiköissä tehdään tarkoituksenaan ottaa käyttöön parannuksia soveltamalla heidän omassa maakunnassaan, kaupungissaan, piirissään tai yksikössään. He rajoittavat näkemyksensä aina oman alueensa tai yksikkönsä pieneen maailmaan, eivätkä onnistu näkemään sen ulkopuolelle ja huomaamaan muuta maailmaa kuin omansa. Tämä on pelkkää ahdasmielistä pöyhkeyttä. He näyttävät ulkomaalaisille vierailijoille maan muista osista tuleville tovereille vain sitä, mikä on hyvää, eivätkä sitä, mikä on huonoa. He kertovat näille vierailijoille vain saavutuksista eivätkä puutteista ja erehdyksistä jotka, jos ne otetaan ollenkaan esille, sivuutetaan pintapuolisesti muutamalla sanalla menemättä asiassa sen syvemmälle. Keskuskomitea on toistuvasti kiinnittänyt tovereiden huomiota tähän ja pitänyt kiinni siitä, että kommunistin on omaksuttava marxilaista dialektista käsitystä yhden jakautumisesta kahdeksi saavutusten ja puutteiden, totuuden ja valheellisuuden suhteen. Poikkeuksetta kaikki (talous, politiikka, ideologia, kulttuuri, sotilaallinen ja puoluetyö jne) kehittyy prosessina. Ja jokainen prosessi kehittyy sen kahden ristiriitaisen puolen välisen yhteyden ja keskinäisen taistelun kautta. Tämän pitäisi olla aakkostotuus marxilaiselle. Kuitenkin monet keskus- ja paikallisella tasolla oelvat toverit ajattelevat ja työskentelevät harvoin tietoisesti tämän näkökannan mukaisesti. Heidän on vaikea luopua totunnaisesta metafyysisestä ajattelutavastaan. Metafysiikalla tarkoitetaan asioissa olevien vastakohtien ykseyden ja vastakohtien taistelun (yhden kahtiajakautumisen menetelmän) kieltämistä, sen totuuden kieltämistä, että tietyissä olosuhteissa kaksi vastakkain olevaa ristiriitaista asiaa, muuttuvat toisikseen ja muuttuvat vastakohdakseen. Metafysiikka ilmenee myös seuraavassa - pysyä totutuissa kaavoissa, olla omahyväinen ja itseensä tyytyväinen, huomioida vain saavutukset eikä puutteita, toivoa ylistystä mutta ei kritiikkiä; olla haluton itsekritiikkiin (yhden kahtiajakautumisen menetelmän soveltamisen itseensä) ja, mikä vielä pahempaa, pelätä joutumista muiden kritisoitavaksi. Keskushallituksen alaisten useiden tusinoiden ministeriöiden joukossa on ilmeisesti useita, jotka ovat pärjänneet paremmin ja joilla on ollut parempi työtyyli, esim. öljyteollisuuden ministeriö. Silti muut ministeriöt eivät yksinkertaisesti ole kiinnittäneet asiaan huomiota eivätkä ole kos-

kaan vaivautuneet vierailemaan heillä, opiskelemaan heidän kokemuksiaan ja oppimaan heiltä. Jonkun ministeriön alaisista eri yksiköistä on ilmeisesti lukuisia tehtaita ja kaivoksia, yrityksiä, projekteja ja tieteellisiä tutkimuslaitoksia, jotka yhdessä henkilökuntansa kanssa ovat pärjänneet hyvin. Silti sen johto ei voi välinpitämättömyytensä takia rohkaista ihmisiä ottamaan oppia heistä. Toverit, kun keskuskomitea nyt puhuu tovereista, jotka tekevät virheitä sortuessaan metafysiikkaan, se viittaa vain joihinkin tovereihin, ei kaikkiin. Siitä huolimatta täytyy korostaa, että monet hyvät toverit ovat turhautuneet niiden korkealle sijoitettujen tovereiden takia, jotka nauttivat isoa palkkaa ja elävät tyylikkäästi, jotka ovat omahyväisiä ja itseensä tyytyväisiä ja ovat liiankin innokkaita pysymään totutuissa kaavoissa ja jotka ovat antautuneet porvarilliseen metafysiikkaan; toisin sanoen nämä hyvät toverit ovat turhautuneet byrokraattien takia.

Tätä tilannetta täytyy muuttaa nyt heti. Jokaiselle sellaiselle toverille, joka hylkää marxismin dialektisen ja analyyttisen menetelmin eikä analysoi vaatimattomasti ja tunnontarkasti joko omaa paikkakuntaansa, omaa yksikköään ja itseään tai muita paikkakuntia, yksiköitä ja muita ihmisiä, meidän täytyy antaa toverillisia neuvoja ja kritiikkiä, jotta tämä epätoivottu asiantila saataisiin muuttumaan. Meidän täytyy tehdä käytännöksi se, että opitaan toisten ministeriöiden, maakuntien, kaupunkien, piirien ja yksikköjen hyvistä kokemuksista, hyvästä tyylistä ja hyvistä menetelmistä. Tämä on tärkeä kysymys ja teitä kehotetaan keskustelemaan siitä. Myöhemmin keskuskomitea ottaa sen esille työkonferensseissaan ja täysistunnoissaan. Jonkin aikaa Hunanin maakunnan puoluekomitea ei yrittänyt tutkia ja opiskella ja se lähetti tulvan subjektiivistisia ohjeita alemmille tasoille, joilla se pakotti monenlaisia asioita kurkusta alas samalla kun se sai vain vähän tosiasiallista informaatiota takaisin. Näin se vieraannutti itsensä joukoista ja aiheutti itselleen suunnattomia vaikeuksia. Vuodesta 1961 eteenpäin sen työskentelyssä tapahtui muutos ja asiat alkoivat parantua nopeasti. Siitä huolimatta se tunsi että se oli paljon jäljessä Kwangtungista ja Shanghaista. Sen takia se järjesti kaksi tutkimusryhmää, jotka koostuivat monista maakunta-, alue- ja piirikuntatason kaadereista ja lähetti ne opintomatkoille Kwangtungiin ja Shanghaihin. Yrittäkää katsoa, voitteko tehdä samoin. Keskuskomitean mielestä näin voidaan ja tulee tehdä. Jos ajattelette toisin, lähettäkää näkemyksenne.

Peking Review 37-38/1978

Dialektiikan mukaan yhtä varmaa kuin ihmisen kuolema on sosialistisen järjestelmän loppu historiallisena ilmiönä, kun kommunismi astuu sen sijaan. Jos väitetään, että sosialistinen järjestelmä ja sen tuotantosuhteet ja ylärakenne eivät kuoleudu, minkälaista marxismia se olisi? Eikö se olisi samanlaista kuin uskonnolliset uskonkappaleet ja teologia, joka saarnaa ikuista Jumalaa?

Kysymys ristiriitojen käsittelystä sosialistisessa yhteiskunnassa kansan ja vihollisen välillä ja kansan keskuudessa on tieteen ala, joka on huolellisen opiskelun arvoista. Vaikka luokkataistelu suhteissa osittain näkyy ristiriidoissa kansan ja vihollisen välillä, se ilmenee laajassa mitassa ristiriitoina kansan keskuudessa. Pienten ihmisryhmien nostattamat häiriöt tällä hetkellä ovat heijastusta tästä tilanteesta. Jos maapallo tuhoutuu kymmenen tuhannen vuoden kuluttua niin ainakin häiriöitä tulee olemaan jatkuvasti näinä kymmenenä tuhantena vuotena. Kuitenkin niin kauakaiset asiat eivät liikuta meitä. Meidän huolenamme on tehdä vakavia yrityksiä kokemuksen hankkimiseksi tämän ongelman ratkaisemisesta useiden viisivuotiskausien aikana.

- Mao Zedong: Selected works, Vol. V